

ærede Krigsminister havde støttet dette Forslag, da skal jeg tillade mig at bemærke, at det er et Forslag af den Bestaffenhed, at det ikke kan bæres alene ved at støttes af Krigsministeren; naar den høitærede Krigsminister derimod vilde have taget det paa sine Skuldre, saa ville vi Andre ogsaa være villige til at støtte det. Det er den Betragtning, som har ledet mig og de andre ærede Medlemmer, der samstemmede med mig.

Formanden: Det ærede Medlem, der nu satte sig, berørte ogsaa i sine Udtalelser Spørgsmaalet om Landstingets Ret til at tage Initiativet ved saadanne Leiligheder som dem, der her idag høres for Die; ikke dog at han selv tvivlede derom, men han berørte det som Noget, der var bragt paa Bane af den ærede 2den Landstingsmand for 5te Kreds (Drenbøll), der unægtelig yttrede, at det kunde være Tvivl underkastet, om Landstinget — saaledes sagde han — havde Competence i saa Henseende; og det var ligeledes dertil, at den ærede 4de Landstingsmand for 9de Kreds (M. W. Bruun) i Slutningen af sit sidste Foredrag refererede sig, naar han bemærkede, at det forekom ham forunderligt, at der om Competencen kunde veises Tvivl. Denne Yttring af den ærede 2den Landstingsmand for 5te Kreds om formentlig manglende Competence er netop af den Slags Yttringer, som jeg før omtalte, og som selvfølgelig ikke i nogen Maade kunne drage tilfølgelse for Landstingets forfatningsmæssige Stilling. Yttringen forekom mig at være uden al Foie, men da der ikke vilde kunne tillægges en saadan forbigaaende Udtalelse fra et enkelt Medlem nogen virkelig Betydning, vil jeg som Formand ikke finde det nødvendigt at sætte mig i Bevægelse, hvergang jeg hører den eller andet Eignende.

Mellemann: Da jeg hørte til dem, som stemte for Forslaget om at bevilge de 15,000 Rd. til Forstærkningens Indkaldelse, saa føler jeg mig i den Anledning, paa mine egne Vegne og paa deres Vegne, som stemte for Forslaget, foranlediget til at gjøre Indsigelse mod den fra den ærede 2den Landstingsmand for 5te Kreds (Drenbøll) frem-

komne Yttring. Der er jo nemlig opkastet det Spørgsmaal, hvem det tilkom at træffe Bestemmelse om, hvorvidt den militære Foranstaltning skulde foretages eller ikke, og om navnlig Landstinget skulde tage Initiativet i den Sag; men jeg vil dog i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at naar man stiller Sagen paa den Maade, glemmer man aldeles, at Forstærkningens Indkaldelse og de dertil fornødne Pengemidler vare foreslaaede paa Finantslovsforslaget, saaledes som det blev forelagt Rigsdagen af Regjeringen. Naar vi altsaa her havde tilladt os at bringe dette Spørgsmaal frem igjen til Behandling og Afstemning, saa tage vi derved intet Initiativ og forsøge ikke paa at fremtvinge en militær Foranstaltning, som Regjeringen eller specielt Krigsministeren ikke har tænkt paa.

Brasch: Det ærede Medlem, der nu havde Ordet, har Ret i, at dette Forslag var fremkommet paa Finantsloven og ikke var noget Nyt; men der er det Giendommelige derved, at saaledes som vi maatte opfatte Sagen, stillede den sig for os saaledes, at naar Forslaget ikke fremkom her fra Krigsministeren, var han ikke findet til at høre det udover alle Banfeligheder — med andre Ord — staa og falde med det, hvorimod jeg, naar Ministeren havde forelagt Forslaget her, og det havde faaet Majoritet for sig, ikke skjønner rettere, end at den Katastrophe, vi engang havde oplevet, maatte gjentages. Dette var det Betydelighed hos mig og mange Andre; thi at reise Spørgsmaalet for atter at tage det tilhøge, det vilde jo være i høi Grad utilfredsstillende, og at vente det gennemført, naar det var reist fra vor Side mod Ministerens Understøttelse, vilde jo være aldeles utroligt og håabløst.

M. W. Bruun: Det er ikke mig, der har bragt dette Spørgsmaal vedkommende Finantsloven under Forhandling, men efter hvad den sidste ærede Taler yttrede, maag jeg tæjen tillade mig at gjøre to ganske korte Bemærkninger. Den ene er den, som jeg antydede i mit første Foredrag: Der var to Forslag, som begge bleve forkastede med samme Majoritet,